

Învățături practice din cartea Iov (3)

Suferințele celui drept

William Kelly

© CSV, Online începând de la: 13.12.2018, Actualizat: 13.12.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Iov 16.10,11,16,17,20,21

Iov 16.10,11,16,17,20,21: Ei își deschid larg gura împotriva mea; îmi lovesc obraji cu dispreț, se adună împreună împotriva mea. Dumnezeu m-a dat celui nelegiuit și m-a aruncat în mâinile celor răi. ... Fața mea este roșie de plâns și pe genele mele este umbra morții, deși nu este violență în mâinile mele și rugăciunea mea este curată. ... Prietenii mei sunt batjocoritorii mei, *dar* ochiul meu varsă lacrimi către Dumnezeu. De ar fi un mijlocitor pentru om la Dumnezeu, ca un fiu al omului pentru prietenul său!

Această prezentare a suferințelor celui drept, înconjurat de dușmani și batjocoritori, ne amintește în chip viu de psalmi, în mod deosebit Psalmul 22. Chiar și concordanța unor expresii ne surprinde (Iov 16.10 și Psalmul 22.13). Psalmul 22 este o prezentare profetică a suferințelor lui Hristos la cruce. Ne-am referit deja, cum Iov în anumite privințe în împrejurările lui este un model al Domnului Isus. Dar cât de cu totul alta este comportarea lui în aceste împrejurări decât comportarea Mântuitorului! În gura lui Iov nu se găsesc cuvintele: „Totuși Tu ești Cel Sfânt” (Psalmul 22.3), cu care Mântuitorul a primit toate suferințele, chiar și cele din partea oamenilor, din mâna Tatălui Său. Față de desăvârșirea lui Hristos, Iov arată – în aceleași împrejurări – ce este slăbiciunea omenească. El învinuiește pe Dumnezeu, și urmarea naturală este amărăciunea. Starea sufletească a unui om este determinată de relația lui cu Dumnezeu. De aceea cât este deosebit de important să posedăm cunoașterea adevărată despre Dumnezeu și să ne bucurăm în El, așa cum este El cu adevărat! Chiar dacă noi trebuie să ne condamnăm singuri, totuși sufletul nostru se odihnește la El cu încredere deplină în dragostea Sa. Și numai atunci când noi ne bucurăm din toată inima de dragostea Lui, putem dovedi dragoste altora.

Minunate însă au fost căile bogate în har ale lui Dumnezeu cu Iov suferind! Cu cât pătrundem mai mult în această istorie bogată în conținut și învățătură, cu atât mai viu ne devine conștient că mâna care lovește a Domnului este o mână a dragostei. Ceea ce noi cunoaștem ca adevăr din frumosul capitol doisprezece al epistolei către Evrei vedem, ca să zicem așa, petrecându-se aici înaintea ochilor noștri, și anume așa fel că devenim mereu conștienți: acest Iov nu este o făptură ciudată, probabil legendară din negura timpurilor, în care putem pătrunde cu greu. Nu, el este un om viu, un om care a trăit, ale cărui căi și suferințe au fost păstrate pentru noi în Scriptură prin înțelepciunea prevăzătoare a lui Dumnezeu, așa că noi îl avem aproape de noi și îl cunoaștem clar ca pe unul dintre noi. Suferința lui este în principiu și suferința noastră. Dumnezeu, Cel care i le-a trimis, este și Dumnezeul nostru. Și învățătura minunată, pe care el a învățat-o prin harul lui Dumnezeu în suspine și amărăciunea sufletului, putem s-o învățăm și noi.

Tradus de la: [Praktische Lehren aus dem Buch Hiob \(3\)](#)

Titlul original: „Praktische Lehren aus dem Buch Hiob. (3) Die Leides des Gerechten“
din *Ermunterung und Ermahnung*, 1992, pag. 233 și următoarele.

Traducere: Ion Simionescu